

Na konci léta

Po žních vzduch nese smyčcový tón
A nože slunce malý prudký květ
Výčitka otvírá dvířka
Před tebou
S malou prudkou tesknoutou

Samotaření až k soumraku. Vede pod nízký strop
Ježž okno světlem hladí
Jak staletí se rozpadlo
Stavení dýchá mládím

Na stole chléb, kůra a vůně kraje
Roubení trámů pramenů
Každý den hvězda usedá a nedočkavě
Ji pije celý dům

Tvar houslí je teď večer a vzduch smyčcový tón
Z kapiček květů svítí tma
Všude je otevřeno všude překypěno (Jak zvláštní úroda)
Zamčena dvířka. Zamčena výčitka

Žně

Květ za květem opouští louky
Je srpen, měsíc ticha
Na křídlech hmyzu slunce dýchá

Kolik bylo barev tolik sečných ran
Nepřeberný poklad teď z nich otvírán
(Zvonili mrzáčkovi. I on byl drahokam)

Ve spřežení běží koně a skáče prázdný vůz a celý kraj
si roztrásá svou pýchu
Nad bílou moukou, z níž už teď se novorozeňátka mění v tichu
Hluk kombajnu jim plný studu přepisuje monogram

Přesýpky darů, od nichž prchá pták a člověk musí brát
(Kde tančit rákosí. Kam zavolat)
Jediné pokání tu zůstává a jmenuje se únava

Květy na křídlech hmyzu vysoko nad zemí a dole úroda
Je srpen měsíc ticha
Polní kříž zachytil klas
Zapomenutý klas
A celý kraj ač umírající u něho dýchá!

Rekviem

V lůžko měkké jak vánek
Lesy usínají
Na okraj mrtvému skýva a přítel Kain

Sjíždění hvězd se zlomenou pečetí králů
Již dávno odhozenou
Ze svatby vzala Popelka

Století opadávala, odcházel světec z chrámu
A kal přemohl žal
Jednou šel tudy rytíř a zbrojný lid odsedlal

Na rakev usedá stín
Lesy až k zemi skloněné
A někdo jako pták rozpjatá křídla má skalpel hřbitova

Tak noc skončila dny řečníky prázdného listu
Jen chudobka naposledy se usmívá
Na ústech světlo má Nad mrtvou tváří svítí a přibývá

Podzimní jez

Ve stromech říjen obléká se do slunce
Nozdrami oraníc poplach. Dává se nová krev
Světnička stranou mateřídouška (Je na zemi) Prasklé žíly borovic
(Jsou vysoko)

A modro výšek modro bez konce

Ryby u hladiny. Až ve vzduchu. A bříza štata zlatem
Nelze než brát. Sejmi si masku a sbírej
Jde mlha při zemi loukou. Svléká se. Hle prsten svatební prsten
Vyskočil oheň. Minuta v síle

Do všeho uvnitř zvonice. Konvalinkovým stříbrem z dalek
zvonek ji doprovází

Sjíždí plátna světla jako když ožijí meče
A dětská vzpomínka pláče
Olovo dní
Slaboduchých dní
Sedících dní

Tak kraj se obrací v tobě. A zvrací omyly
(Tu a tam kapka hořkosti)

Vybílení

Jen mateřídouška stále hovoří

Malý prvopokladek

Chumáček světla

Z budoucích kuřátek

A z čistoty, že život se nekončí!